

CREATORI ROMÂNII ÎN ELITA INTELIGENȚEI MONDIALE

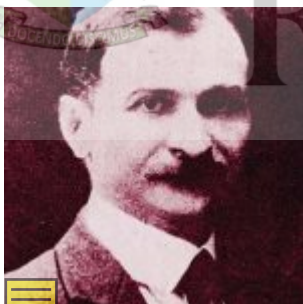
Cunoașterea a fost, este și va fi principalul obiectiv al existenței umane, iar progresele în acest domeniu au ca efect stimularea activității creațiilor de știință, tehnică și tehnologie.

Soluțiile pentru problemele globale cu care se confruntă omenirea sunt așteptate în primul rând din sectorul creației.

De aceea, interesul pentru activitatea creatorilor solitari sau grupați în echipe de lucru a crescut foarte mult.

Actul creator se manifestă nu numai sub raport cultural-artistic, ci și tehnico-științific, extinzându-se din sfera teoriei științifice despre om, natură și societate în aceea a acțiunii practice, pe care o guvernează nemijlocit. Un asemenea mod de abordare a actului creator conduce la interpretarea acestuia nu doar ca un proces de elaborare și emitere de idei originale și valoroase, ci și ca aplicare cât mai rapidă în practica socială a ideilor și soluțiilor formulate. Numai o asemenea interpretare a creativității ne oferă o explicație adecvată a evoluției, dezvoltării și perfecționării continue a civilizației umane. Desigur, în cadrul procesului de creație, cea mai mare importanță trebuie acordată creativității propriu-zise (producției de idei, de nou).

În literatura de specialitate, preocupările pentru definirea procesului de creație în domeniul tehnico-științific sunt deosebit de numeroase. Majoritatea autorilor au depășit ideea consacrată în gândirea comună - a categorisirii oamenilor în creativi și noncreativi, subliniind că fiecare om (conducător sau executant) este și poate fi creator. Creativitatea se manifestă diferențial și depinde, în prealabil, de sistemul de educație, de natura activității, de climatul de muncă și viață în care s-a dezvoltat (condiții sociale și materiale favorabile sau nu, manifestări libere ale creativității individuale și colective etc).

Traian Vuia

Aurel Vlaicu

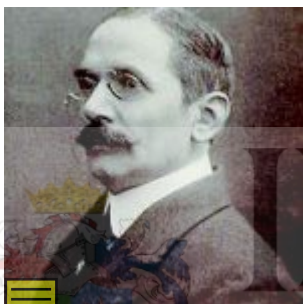
*Independența
prin Cultură*

Henri Coanda

H. Oberth

Victor Babes

Originea actului creator trebuie căutată mai întâi în perimetrul personalității individuale, dar și pe măsura evoluției societății, procesul s-a socializat tot mai mult. În concepția modernă, creativitatea este aproape de neconceput fără integrarea persoanei în grupul social, fiind direct influențată nu numai de nevoile și aspirațiile individuale, ci și de dialectica dezvoltării societății în ansamblu. Astfel, grupul social devine o modalitate complexă, recunoscută pe plan mondial de activare și valorificare a potențialului creator individual și microsocioal. Aceiași autori atribuie procesului de creație următoarele 6 faze: identificarea problemei, adunarea de informații, gândirea creatoare, incubarea, iluminarea, aplicarea soluției.

Personalitatea cu creativitate ridicată se caracterizează prin ascendența gândirii divergente (informații, restricții puține, mai multe soluții și altele) asupra gândirii convergente (informații, restricții multe, soluție unică și altele) întreprinzătoare și perseverente în a îmbunătăți mereu ordinea existentă.

În prezent, știința și tehnologia au un impact puternic asupra economiilor naționale și globale, influențând direct prestigiul și poziția unei țări în relațiile internaționale și, implicit, asupra grupurilor sociale. Globalizarea determină apariția și reconfigurarea unor noi tendințe ale cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării. În felul acesta se crează noi dependențe și interdependențe economice și sociale care generează piețe noi de produse, tehnologii și servicii. Ca urmare, asistăm cum se modelează și se organizează o lume într-un sistem bazat pe noi structuri instituționale, cu noi politici, strategii și relații sociale fără de care nu se poate proiecta viitorul și noi abordări în buna lor guvernare.

Simbolul genialității, al gândirii profunde asupra vieții care se derulează cu repeziune și care pune la încercare omul, obligându-l să găsească soluții de supraviețuire, l-a determinat pe artistul anonim de acum câteva mii de ani să-l zămislescă pe Gânditorul de la Hamangia (denumire dată, de altfel, de arheologii care l-au descoperit), întruchipând astfel prin acest omuleț tot ceea ce reprezenta nevoia

de cunoaștere, de autocunoaștere a omului conștient de imensitatea și infinitatea lumii, a universului în care trăiește plutind ca o coajă de nucă într-un imens ocean. Frământările lui în spațiul geografic în care trăia i-au permis să-și lărgescă și să-și aprofundeze cunoștințele.

Deci, cu această ocazie, omul a făcut din gândire cea mai importantă materie, materie care i-a permis să supraviețuiască și să perpetueze specia.

Imperativul cunoașterii în general, exprimat prin „Cunoaște-te pe tine însuși” rostit de înțeleptul Sostrate, a devenit principalul obiectiv al existenței umane.

De-a lungul timpului, românul a fost un iscoditor, un cercetător și inventator care prin realizările sale a contribuit major și, uneori, esențial în dezvoltarea unor domenii ca: aeronautica, medicina, biologia, biochimia, chimia, fizica, biofizica, matematica și informatica.

Fără a păstra o anumită ordine, cronologie sau un criteriu al valorii rezultatelor aplicării respectivelor realizări, voi menționa, fără pretenția de a epuiza, câteva dintre personalitățile științei și tehnicii românești care au schimbat lumea prin forța minții lor.

Traian Vuia este primul om care s-a ridicat de la pământ cu un aparat mai greu decât aerul, echipat cu sistem propriu de decolare, propulsie și aterizare;

Aurel Vlaicu, un alt pionier al aviației, a zburat cu un avion proiectat de el în anul 1910; Henri Coandă a inventat motorul cu reacție și a descoperit „efectul Coandă”;

Herman Oberth a intrat în istorie ca părintele fondator al rachetei și astronauticii;

Victor Babeș a fost un strălucit bacteriolog și morfopatolog, care a pus în evidență peste 40 de microorganisme patogene, clasificate în genul Babesia;

Nicolae Paulescu a contribuit la descoperirea hormonului antidiabetic eliberat de pancreas, numit ulterior insulina;

Ioan Cantacuzino, academician, medic, microbiolog, fondator al școlii românești de imunologie și patologie experimentală, care a fundamentat o metodă de vaccinare antiholerică folosită și astăzi în țările unde mai există cazuri de holeră;

George Emil Palade, biolog, specialist în domeniul biologiei celulare, laureat în 1974 al premiului Nobel pentru fiziologie și medicină;

Lazăr Edeleanu, un savant extrem de prolific, chimistul care a sintetizat amfetamina și a devenit cunoscut la nivel mondial pentru procesul de rafinare a petrolului cu bioxid de sulf lichid, folosit ulterior în întreaga lume;

Ion Șt. Basgan a inventat forajul la mare adâncime, prin efectul “Basgan”, ca rezultat al “combinării” dintre completările pe care le-a adus principiului lui Arhimede, de aplicat la marile adâncimi la care lucrează garnitura de foraj în lichid și teoria sonicității a savantului George (Gogu) Constantinescu;

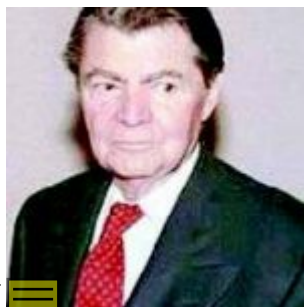
Costin Nenițescu este cel care a efectuat observații fundamentale privind reacția cicloalchenelor cu cloruri acide catalizată de clorura de aluminiu, în ciclohexan ca solvent (cunoscută astăzi în literatură ca “reacția Nenițescu de acilare reductivă”) sau transferul de hidrogen “într-o formă foarte activă”, aceasta fiind prima menționare a transferului intermolecular de ion de hidrură;

Nicolae Paulescu

I. Cantacuzino

G. E. Palade

Ș. Titeica

I. Solomon

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

George (Gogu) Constantinescu a creat teoria sonicității aplicând-o în numeroase invenții: motorul sonic, pompa sonică, ciocanul sonic și altele;

Horia Hulubei, specialist de talie mondială în fizică atomică și nucleară. El s-a distins prin importante descoperiri științifice. Astfel, a obținut primul în lume spectre de raze X în gaze. În acest scop, el și-a construit un spectrometru special, de concepție proprie. Savantul român are contribuții importante și în fizica neutronilor, în studiul elementelor transuraniene, în studiul reacțiilor nucleare, mai ales în ce privește interacțiile nucleare la energii joase, medii și înalte. A studiat, de asemenea, dezintegrarea mezonilor;

Șerban Țițeica este considerat fondatorul școlii române de fizică teoretică. A făcut cercetări în domeniul termodinamicii, a fizicii statistice, mecanicii cuantice, fizicii atomice și în fizica particulelor elementare;

Mihai Gavrilă, specialist în fizică cuantică, a adus contribuții fundamentale la studiul teoretic al interacției sistemelor atomice cu radiația electromagnetică. Este considerat un continuator al școlii românești de fizică cuantică fondată de Șerban Țițeica;

Alexandru Proca a adus contribuții substanțiale la dezvoltarea fizicii teoretice. Astfel, elaborează

numeroase lucrări în acest domeniu vizând studiul particulelor elementare, mecanica cuantică, radioactivitatea, fizica relativistă. A descoperit ecuațiile Proca, acestea ajutându-l să demonstreze teoretic existența mezonilor;

Ștefan Procopiu este descoperitor al magnetonului Bohr-Procopiu (alături de Bohr) și al efectului Procopiu de depolarizare a luminii;

Theodor V. Ionescu, fizician și inventator, a avut contribuții în fizica plasmei, fizica ionosferei, cuplaje de ioni cu electroni în plasmе dense, maseri, amplificare cu magnetroni, efectul Zeeman, efecte legate de fuziunea nucleară, mecanisme cuantice ale emisiei în plasmе fierbinți, folosite în domeniul imagisticii 3 D pentru cinematografie și televiziune;

Ionel Solomon este recunoscut pe plan mondial de fizicieni pentru contribuțiile sale în domeniile de rezonanță magnetică nucleară (RMN), fizica solidului, semiconductori și sisteme fotovoltaice pentru transformarea energiei solare în energie electrică. El a dedus ecuațiile de spin nuclear care-i poartă numele și a dezvoltat teoria interacțiilor dipolare magnetice nucleare în solide.

În domeniul matematicii s-au remarcat: Gheorghe Țițeica, Spiru Haret, Grigore Moisil, Miron Niculescu, Nicolae Popescu, Ștefan Odobleja (considerat fondatorul ciberneticii)... Dar exemplele pot continua și cu alte personalități.

România a fost și rămâne un izvor nesecat de creativitate, de personalități care au schimbat destinul acestei țări, dar și al omenirii.

Toți acești remarcabili creatori români sunt nu numai valori naționale, dar și valori universale, cetățeni ai planetei albastre, inventatori și creatori români în elita inteligenței mondiale.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

Conf.univ.dr. GABRIEL I. NĂSTASE

*Independența
prin Cultură*